

מתערין עלוי ואשתזיב מפלהו, דא זכו זעירא מאבוי מגין עלוי. וההוא זכו אתרשים גו עמודא דקאים ביה ההוא נער, ואיהו זכי בחד נתמא בגין דכל ייתם וארמלא קיימין בפקדוניה דמטטרו"ן דקיימא לדיינא באינון ע' סנהדרין. בהיכלא דזכותא דינין כל דינין דעלמא, בר מתלתא. בני, חיי, ומזוני. וכלהו בקראי כתבי.

בני, גבי חנה (שמואל א א) ותתפלל על ה', על ה' דייקא. לעילא לעילא, אתרא דמזלא עלאה. חיי (ישעיה ל"ח) הנני יוסיף על ימיה, יוסיף דייקא. מזוני דכתיב (תהלים כ"ה) השלף על ה' יהבך והוא בכלכלה. על דייקא, (פרטובכת פפרשת עריות, וכו פאדרא) ותמן דינין בני עלמא ויהבין פתקא למלאך המות לקטלא לון ולנטלא רוחיהון.

והואיל ומשכונין עלאין וטבין דבני נשא בידוי דקודשא בריה הוא, פקיד למטטרו"ן דיהון בנוי דההוא בר נש ואתתיה בפקדונא דיליה. ובגין דאסיר למשכנא לון משכונין על משכונין, לא יקומו. (נ"א ומותיו) ועל דא מאן ישזיב לון מענונא, ההוא זכו אגין על בנוי. והא חד מנייהו דההוא זכו אגין עליה בעידן עקתיה. לדא אית ליה חד רושם במצחיה, חייבא או גייפא איהו, ולא אתחזי קמי בני נשא, דלא ידעין ביה. דא אצלת. ומאן דאתחפר בהדיה יצלח תתיר מגיה.

חוטמא עמיקא (ב"ח ד"א איתא עמוא) ותרין נוקבין דיליה רברבין וסלקין לבר אינון פתחין דנחירוי, וחוטמא לא סליק, דא איהו באת ה' בשלימו. ד' שרטוטין (ברבון) רברבין במצחיה ושית זעירין. אודנוי רברבון, עינוי רברבון, ותרין רשימין אוכמין דקייקין בעיניה דימינא. שעריה לא אתתקן במזייה, בגין דאיהו רב ותקיף. רושם מכתשא במצחיה, דא סרפא בכל יומא זמין, פד אתרעם ברוגזיה. קריר חוטמיה ואתחזי חיור, תב מרוגזיה לזמן רב. מהימנא איהו במלין רברבין, ובזעירין לאו הכי. תמדן איהו, גופיה מלי מכתשין ואפעבועין בכל יומי שתא, ובר זמנא חד זעירא ביומין דסיתווא. אתנהיג בענותנותא בביתיה. תיאובתיה למיכל בכל אתר, אף על גב דלא יזמנון ליה. אי זכי באורייתא ואוליה נוקין, זכי בהו בשי"ן תי"ו.

בידיה ימינא רושם עמיקא, מתולדה דאתיליד ביה. תרין נשין אזדמנו ליה קדמייתא תמות על מתברא, תנניתא תזפה לתרין בנין, חד ימות זעיר בחלבא דאמיה, וחד יקום בעלמא, גייפא תתיר מבני נשא אתרנין. וחיין קיימין ביה, אכל לא כל פך.

חוטמא דאזיל בארז מישר ומתתקנא על גבי אנפין, הא איהו באת ה"א בשלימו. דא אתגלי במצחיה תרין שרטוטין רברבין וה' זעירין, ותרין מסטרא ימינא לגביה שעריה מישר מתתא לעילא, שעריה בין אפם וסומק, תליא על אודנוי. עינוי רברבין ירוקין, וחוטא סומקא סתרא לגו. אנפוי אריבין, דא אקרי אנפי נשר, דא מבנוי דסיתרא באשלותא.

כד בעי לאזערא גרמיה טב איהו לגביה מאריה, דחיל חטאה איהו. ביומי עולימוי, איהו

בלא מרעין אזיל בכריאותיה בגבור בלא דחילו, ביומין דסיבו נחית בנחיתו דסיהרא, חלשא ליהוי, מרעין רדפין אפתריה. דא זבאה במרעין יתפפרן. ואי מתחלפין סימנין ביומי עולימוי, ליהוי במרעין. בגין דאיהו כד סיהרא בענא לאנהרא. ויהא ההוא גברא במסכנו. וביומין דסיבו, יהוי בלא מרעין, ובעותרא ויקר סגי. דהא כדין אנהירת סיהרא וקיימא באשלותא. ודא איהו צדיק וטוב לו, ודא ענותנותא ביה. רחים הוא למאריה בכלא.

חומטמא אריקא וחד חדודא ברישא דחוטמא דנשרא, האי איהו בלא את כלל. שעריה קמיט. שרטוטין דמצחיה ג', אנפוי חדידן, עינוי זעירין, האי איהו חמדן במה דאית להו לאתרינין. כל עובדוי לאו בדחילו דשמא, סניא אורייתא וסגי למאן דלעאן בה, רחים לפום שעתא למשמע מלין דאורייתא, ולפום שעתא פרחין מניה. ברגליה שמאלא תרין אצבען קמיטין דלא מתפשטין, וברגליה ימינא חד. האי איהו בחטאה דגנבה ולא תב מההוא חובה לעלמין. בין כתפוי תליין תרין שערין רברבין. בחדוי אית ג' שערין דתליין. אומי אומאה בכל רגעה ושעתא ולא אתהני.

זמנין תרין בשתא ישתתף בר נש בהדיה ולא תיר, ויצלח. והוא מאדר ועד ריש ניסן, ומאלול עד שית יומין בחשון, ולא תיר. וביומין אליו יצלח מאן דישתתף בהדיה, דהא יומין אליו, יומין דאתון אינון, ומאן דלית ליה אתון אתאחד בהו.

ביומין אליו נפקין נשמתין ערטילאין ואינון מתהדרן פמלקדמין, ולית לון זווגין. וביומין אליו נפקין אתון כ"ב. ושראן בהו, ומתעטרן בהו, וברחמי ישתפחו זווגין. ובנרחין אתרינין וביומי אתרינין לאו, דהא מז' באדר, בטש בוצינא ואפיק אתון זעירין ובקעין רקיעין ונפקין לעלמא.

בזמנא דאינון נפקין, כל אינון נשמתין ערטילאין דהוו זמינין לאתהדרא נפקין בהדיהו, ואתאחדן באינון אתון ונפקין על ידי דפרונוקא. בגין דכל בני עלמא כד אתבנון לאתצירא בהאי עלמא, כל ציורין דאתון מתצירין בהו על ידא דאינון ג' שותפין דקא מזדווג בנינא. והשתא אליו דקא מתהדרן כל אינון אתון דקא אתצירו בהו אתרינין, לא מתצירי בהו. דהא אינון פרונקין לא מצירין לון באתון, פמה דאתציר בקדמיתא מסטרא דאבא ואימא.

ואליו אתון אזלין ומשטטן בעלמא, ואתאחדן בהו כל אינון דלית לון אתון עד ריש ירחא דסיון. דהא כדין אתטמרו אליו ואתון עלאין בעיין לאתגלאה. ומאלול אתטמרו אליו עלאין עד שיתא יומין בחשון, עד דיהדרון בני נשא מחובביהו ויתפפר לון, ומתהדרן אתון פמלקדמין. ובין כך ובין כך אינון זעירין נפקן לקיימא עלמא ואליו אתאחדן בהו, בגין דלית לון אתון כלל. דהא מאלול תלייא וקיימא תשובה ואתון סלקין לגבה ובני עלמא מהדרן מחובביהו ומתהדרן לאתון, וקיימי על עלמא תרין ירחין, ומסתלקין טבת ושבת.